

et bedre Skattegrundlag ved den forbedrede Jord.

Der er en Del Punkter i Lovforslaget, som jeg gerne vil have nogen Besked om. Der staar i § 3, at Kommunerne skal overtage denne Kautionsforpligtelse overfor Statskassen, og at Andragender om Laan skal indsendes gennem Kommunalbestyrelsen, som eventuelt skal søge Amtsraadets Samtykke. Men ved enhver anden Pengeanbringelse eller større Udgift for Kommunerne skal man altid ansøge om Amtsraadets Tilladelse; derfor forstaar jeg ikke rigtig, hvorfor dette Ord „eventuelt“ er kommet ind i § 3. — Der staar i § 2, med Hensyn til Laanets Udbetaling, at naar Obligationen er tinglæst uden præjudicerende Retsanmærkning, kan Laanet udbetales, og saa henvises der til § 4. Men i § 4 staar der, at Laanet først kan udbetales, naar Tilsynets Erklæring om, at Arbejdet er forsvarligt udført, foreligger; saa kan det udbetales ratevis. Hvad dette Udtryk ratevis skal betyde, er jeg ikke fuldstændig klar over.

Lovforslaget bestemmer, at Kommunerne skal opkræve Renter og Afdrag. Jeg vilde finde det lige saa let for Laansøgerne — og lettere for Kommunerne —, om de indbetalte disse Penge paa Amtstuerne sammen med de kongelige Skatter. Kommunerne var da fri for at faa dette Arbejde læsset paa sig foruden alt det andet, man har læsset paa dem i de senere Aar. Laantageren skal alligevel betale sine kongelige Skatter paa Amtstuen. Man kan nok sige, at han ogsaa skal betale Skatter til Kommunen; men naar Kommunen skal indbetale Pengene til Staten, maa det vel ske gennem Amtstuerne, og saa bliver det jo en Slags dobbelt Bogføring. Jeg tror derfor, at man trøstigt kan overlade det til Amtstuerne eller til det offentlige at inddrive disse Penge.

Det bestemmes i Lovforslaget, at Renterne og Afdragene kan inddrives ved Udpantning. Ethvert Tilgodehavende kan jo gøres til Genstand for Udlæg i Ejendom eller Løsøre. Men da disse Laan skal prioriteres efter anden fast Gæld, er der ikke noget Pant ud over, hvad vedkommende har pansat enten til offentlige Institutioner eller private, og denne Bestemmelse bliver da egentlig paa en Maade illusorisk. Det ærede Medlem Hr. Bording ønskede disse Laan indført forud for anden Prioritetsgæld, men det vil neppe kunne lade sig gøre, uden at de andre Prioritetshavere giver deres Tilladelse dertil. Det er kun kongelige Skatter og Kommuneskatter, der

er prioriterede i Ejendommen forud for anden Pantegæld, og de kan altsaa inddrives ved Udpantning. Jeg tror i det hele ikke, at denne Udpantning her vil gøre saa forfærdelig stor Nytte.

I Lovforslagets sidste Paragraf staar der, at Administrationsudgifterne afholdes af Statens Grundforbedringsvæsen, der administrerer Loven. Denne Passus, mener jeg, kan godt undværes. Jeg forstaar ikke, hvorfor man skal indføre i en Lov, hvilken Del indenfor Landbrugsministeriet der skal administrere den. Nu ved jeg vel, at dette Væsen paa en Maade er lyst i Kuld og Køn af Hede- og Grundforbedringskommissionen; men derfor tror jeg ikke, det er nødvendigt i en Lov som denne at indføre, at det er Statens Grundforbedringsvæsen, der skal administrere Loven.

Skal Administrationsudgifterne afholdes af de 6 pCt. Rente, der kommer ind af Laanene, eller skal de bevilges paa de aarlige Finanslove? Det er jo ikke saa faa Institutioner, der bliver sat i Bevægelse for at faa denne Lov ført ud i Verden. Først skal der indgives Ansøgning til Landbrugsministeriet med Kommunens Anbefaling og Amtraadets Tilladelse. Senere skal der føres Tilsyn med Arbejdet. Dette Tilsyn kan komme fra helt andre Kanter end dem, der sorterer under Landbrugsministeriet, idet man kan tage enten Landbrugsforeningernes Konsulenter eller Hedeselskabets Kulturteknikere. Jeg kunde have ønsket, at Lovforslaget var blevet noget mere simplificeret.

Angaaende de 3 Millioner, der er opførte paa Finansloven, er jeg ikke rigtig klar over, hvorledes de bliver administreret. De administreres jo af Landbrugsministeriet og uddeles til Selskaber, som i Forening har større Grundforbedringsarbejder for. Disse Selskaber kan maaske ogsaa omfatte lidt større Grundejere end dem, det ærede Medlem Hr. Bording ønskede ind under dette Lovforslag. Jeg skal indrømme, at 1 500 Kr. paa en enkelt Ejendom til Grundforbedring er ikke ret mange Penge; der kan ikke udføres Dræningsarbejde paa ret mange Tønder Land derfor. Men der findes Egne, hvor der er særlig Trang til Afvanding af Jorden, og hvor disse Selskaber for at kunne faa en samlet Plan for Afvandingen ikke alene kan holde sig til de smaa Ejendomme, men ogsaa maa tage noget større med.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en efter Omstændighederne hurtig Behandling her i Tinget.